

SALHUS MENIGHETSBLAD

NR. 3 - 2021 - 38. ÅRG.

FOR HORDVIK, SALHUS, MJØLKERÅEN OG MORVIK

Gir av sin tid

Salhus menighet har i mange år hatt ei handfull besøksvenner som trufast gjev av si tid til menneske som av ulike grunnar kjenner på einsemd og isolasjon. Ekteparet Anne-Mari og Alf Iversen er to av desse.

Menighetens nettsider:
 kirken.no/nb-NO/fellesrad/Bergen/menigheter/
 Salhus-menighet
 facebook.com/salhusmenighet
E-postadresse:
 salhus.menighet.bergen@kirken.no
Tlf Salhus menighet: 55 36 22 40
Bestilling av dåp, vielser og gravferd,
Telefon: 55593210.
Kontortid: tirsdag, onsdag og torsdag
fra kl 9.00 til 13.00.

Kontaktinformasjon:

Sogneprest
 Hanne Zimmermann-Ølberg
 Epost: ho969@kirken.no

Kapellan
 Thor Haavik
 Epost: th656@kirken.no

Prestevikar
 Christian Dossou Nonvide
 Epost: co744@kirken.no

Menighetspedagog
 Elise Lindtner Sæle
 Epost: es232@kirken.no

Administrasjonsleder
 Kristi Elin Aadland
 Tlf.: 55 36 22 40
 Epost: ka365@kirken.no

Menighetsrådsleder:
 Per Vidar Halsnes
 Epost: Per-Vidar.Halsnes@bkk.no

Kantor
 Magnar Børnes
 Epost: mb862@kirken.no

Kirketjener
 Joana Vaitke
 Epost: jv694@kirken.no

Diakonarbeider:
 Helen Toppe
 epost: ht263@kirken.no

Bladets adresse:

Salhus menighetskontor - Vikavn. 14, 5107 Salhus
 Felleskonto for bladet: 1602.56.64926 -
 Merk giroen «Menighetsblad»

Opplag: 3500. Kommer ut ca. 5 ganger pr. år.

Redaksjon: Ansvarlig redaktør: Magne Fonn Hafskor
 - mobil 92294877 • Lokalredaktør Helen Toppe
 - epost: ht263@kirken.no
 Annonseansvarlig: Torill Hatlebrekke Husebø
 - mobil 99550787/ epost: thh@bkkfiber.no

Design og trykk: MOLVIK GRAFISK AS

Neste utgåve av Salhus Menighetsblad kjem ut tors-
 dag 16. september. Frist for levering av lokalstoff
 er fredag 27. august.

Andakt

Trosfellesskap i koronatider

I skrivende stund er vi ennå inne i påsketiden i kirkeåret, der vi minnes og feirer det som Jesus gjorde for oss da han døde på korset og tok på seg all vår skyld.

AV HILDEGUNN AASE

EN TUNG BØR: Yngstemann deltok også i trosfellesskapet vårt, der han syklet steiner på sykkel sin frem til korset utenfor kirken.

Jeg minnes palmesøndag langt tilbake, der kirkegangen var dekorert med vakre stoffer og palmegrener (rettere sagt tujagrener, da det ikke er så mange palmer i Salhus). Her fikk barna i barnekoret komme inn med grener i hendene mens de sang av full hals: «Hosianna, Davids sønn» så taket nesten løftet seg i kirken.

På skjærtorsdag pleier det være sterkt å se hvordan alteret blir dekket av så det til slutt bare ligger fem røde roser på den svarte duken – som symbol for Jesu fem sårmerker. Hver skjærtorsdag pleier vi også å dele et måltid sammen etter gudstjenesten, akkurat slik som Jesus gjorde med sine venner.

På langfredagsgudstjenesten får vi stå ved korset og kjenne på alvoret og alt det fæle og triste som faktisk skjedde denne

dagen. Alt Jesus måtte gjennom for at vi skulle slippe. Påskedagsmorgen møtes vi så av korset som er dekket av påskeliljer. Livet har seiret over døden. På slutten av gudstjenesten pleier vi å ta med oss hver vår påskelilje og gå i samlet flokk til gravplassen, mens salmen «Deg være ære» runger utover.

Alle disse sterke opplevelsene er gode å ha med i hjertet. Men i fjor satte Covid-19-viruset en stopper for påskefellesskap i kirken. Staben i kirken har i denne tiden gjort en formidabel jobb med å legge til rette for at vi skal kunne føle på et åndelig fellesskap gjennom mange ulike aktiviteter på nettet.

Menighetspedagog Elise laget i år som i fjor en fin påskevandring utenfor kirken. Vi inviterte derfor familien på en koronavennlig påskevandring med innlagt påskelam til lunsj, utenfor Salhus kirke denne påsken. Lunsjen kan ikke vi ta æren for, den var det min svigermor som fikset. Da jeg satt der, kom et vers fra tiden i barnekoret i Salhus kirke, til meg: «Dere er mine venner, nå og for alltid til evig tid. Dere er mine venner, jeg gir av meg selv i brød og vin».

Etter måltidet fikk vi minnes påskens historie gjennom påskevandringen rundt kirken. Vi fikk juble med grener på palmesøndag, sagt gode ord til hverandre på skjærtorsdagsposten, og båret tunge steiner til Jesu kors på langfredag. Vi avsluttet med å synge «Påskemorgen slukker sorgen» rundt den tomme graven som var laget utenfor kirken, mens barna blåste såpebobler. Det kjentes ut som om Guds velsignelse bare dalte ned over oss der vi stod.

Da vi slitne satte oss ned den kvelden kom bibelverset fra Matt 18.20: «For hvor to eller tre er samlet i mitt navn, der er jeg midt iblant dem». Jeg kjente på at denne dagen hadde jeg hatt et godt og annerledes trosfellesskap sammen med familien min og Gud. Selv om du lengter etter trosfellesskapet i menigheten, er Gud nær og snart møtes vi igjen.

En spent prestevikar

Sommerens gladnyhet i Salhus menighet heter Christian Dossou Nonvide, som blir prestevikar her fram til nyttår.

AV HELEN TOPPE

Siden kapellan Thor Haavik har 50 prosent permisjon ut året for å ta andre oppdrag i bispedømmet og resten av landet, har vår ungdomsarbeider Christian sagt ja til å gå inn som prestevikar.

Christian studerer teologi ved NLA og gjør ferdig sin bachelor-oppgave i disse dager. Han er opprinnelig utdannet markedsfører og har jobbet med det i mange år.

– Men jeg har lenge kjent på et sterkt ønske, et kall, til å forkynne evangeliet. Derfor har jeg, en travel småbarnspappa, satt meg på studiebenken igjen, ler Christian.

Fra sin oppvekst i Benin, Vest-Afrika har han rikelig av både leder- og forkynnererfaring, men han trengte et grundigere fundament å stå på som formidler av evangeliet. Derfor satser han friskt på å ta master i teologi fra høsten av. Og altså mye praksis som prestevikar i Salhus kirke.

Christian fikk praksisplass i ungdomsarbeidet i Salhus allerede våren 2018. Siden har han vært her – de siste årene som ansatt ungdomsarbeider. Som prestevikar gleder han seg til å forkynne, til dype, gode samtaler med folk, til å møte folk i sorg og å forette i begravelser. Christian har allerede «gått i lære» hos sogneprest Hanne Ølberg i slikt arbeid.

– Jeg liker utfordringer og hardt arbeid. Og så er jeg så takknemlig for måten Salhus menighet har tatt imot meg! Med åpne armer! sier han, og legger til at han er blitt veldig glad i menigheten.

At Christian er oppvokst i en helt annen kultur kan nok by på utfordringer. Men vår optimist ser helst fordelene.

– Jeg kan bruke det beste fra mine to kulturer. Etter ni år i Norge, med norsk kone, er jeg blitt ganske norsk også. Jeg liker kulturer. Jeg liker å lære. Vi slutter aldri å lære nye ting.

Han tror at språket kanskje blir den største utfordringen. Ungdommene forstår ham godt, men kanskje det kan være vanskeligere for den eldre garde? Han ser også utfordringer med å ikke kjenne området og folket her så godt. Men det å stå foran en bratt læringskurve har aldri skremt Christian.

NY PRESTEVIKAR: – Gud har ikke lovet meg suksess, men han har lovet å gå med og gi meg styrke og hjelp, sier Christian Dossou Nonvide.

Takk, Jan Kåre!

Denne våren har Jan Kåre Jakobsen vært vikarprest hos oss i 50%. Han hadde allerede smakt på pensjonisttilværelsen da han tok imot vikarutfordringen. For Salhus menighet har det vært en stor velsignelse å ha en så erfaren og klok mann med på laget. Vi takker for følget og ønsker Jan Kåre lykke til med velfortjente, roligere dager.

Nepal – det nye India

I skrivende stund viser kalenderen slutten av mai, og vi her i Norge kjenner på et forsiktig håp om at landet vårt nærmer seg en mer «normal» hverdag. Slik er det dessverre ikke for det lille landet Nepal. Koronabølge nummer to skyller nå inn over landet som havner i nyhetsskyggen av storebror India.

TEKST: HILDEGUNN AASE

Hildegunn Aase (foto: Helen Toppe)

Salhus menighet har i flere år engasjert oss i to misjonsprosjekter i Nepal gjennom organisasjonen HimalPartner. Dette er prosjekter som vil styrke skole og opplæring i Nepal. Nå får vi hjerteskjærende nyheter fra mennesker som vi kjenner og som står oss nær.

«Nepalvenn» Astrid Øyen Halsnes fra Hordvik forteller at flere av de sentrale kristne lederne og pastorene i den kristne hovedkirken i landet nå er døde av Covid-19. Mange nepalesere som arbeider i naboland har tatt med seg smitte tilbake til Nepal når de nå må vende hjem. Jeg fikk selv den triste nyheten om at en av mine gode venner fra Nepal er blitt smittet. Hun har vært syk lenge, men er heldigvis blitt bedre.

I tillegg til frykten for å bli smittet, lider nå enormt mange i Nepal økonomisk. Det er vanskelig å få jobb, og landet har ingen økonomiske støtteordninger. Vanligvis får Nepal det meste av medisinsk utstyr via nabolandet India. Men akkurat nå trenger India alt utstyret selv. Generalsekretær i HimalPartner Tor Kristian Birkeland forteller til Kristelig Pressekontor om et underutviklet helsevesen og mangel på oksygenflasker.

Det eneste vi kan gjøre nå er å sende penger, slik at de som arbeider lokalt kan gi nødhjelp. Vi oppfordrer derfor alle til å be for Nepal og støtte nepaleserne gjennom arbeidet drevet av HimalPartner.

Du kan støtte HimalPartner ved på gi en gave via Vipps #15521 – eller til bankkontonr. 3000.15.47107.

Min sang

Jeg husker tilbake da vi bodde i Europoort i Nederland. Jeg var seks år. Mine foreldre arbeidet på den tid i Sjømannskirken, og det var alltid travle dager.

AV ANNE KARINE ASPHOLT MONSEN

Et av minnene var at jeg og broren min på fire år satt i den lille gangen i leiligheten vi bodde i. Jeg kan se det for meg. Nesten kjenne lukten der. Det var søndag og tid for søndagsskole. Min mor ledet den og hadde den kun for meg og min bror. Vi sang. «Opp på fjellet, ned i dalen / Vil jeg følge Jesus når Jesus kaller meg / Jeg vil følge, følge Jesus / Jeg vil følge, følge, Jesus / Jeg vil følge når Jesus kaller meg». Nå har min nydelige og sterke mamma Alzheimers sykdom. En sykdom som rammer over 100.000 mennesker i Norge. En sykdom i vekst.

Det finnes så uendelig mange vakre sanger som har betydd mye for meg i ulike epoker av livet. Når jeg nå skal velge min sang, er

det en sang som trer frem som viktig for meg. En som får meg til å minnes hvor viktig rollemodell min mor har vært for meg. En sang som får meg til å minnes at min mor «synte meg ein fager veg opp frå vesle stova»: «Den fyrste song» av Per Sivle/Lars Søråas. Takk, mamma <3

*Den fyrste song eg høyra fekk,
var mor sin song ved vogga;
dei mjuke ord til hjarta gjekk,
dei kunde gråten stogga*

*Dei sulla meg so underleg,
so stilt og mjukt te sova;
dei synte meg ein fager veg
opp frå vår vesle stova*

Den første om våren

Slektsnavnet *Primula veris* betyr nettopp det, den første om våren. Helt sant er det ikke, men Maria nøkleblom er absolutt blant de første.

TEKST OG FOTO: ANNE TAFJORD-KIRKEBØ

Du hører av navnet at Maria nøkleblom er gammel i Norge. Nå vil man jo ikke finne på å nevne en blomst etter noe som helst i Bibelen. Før gjorde man det, og derfor har vi et herlig navn som vi kan bruke i mange fortellinger.

Vi ser den ikke så ofte, vi som er glade i å vandre i naturen. På våre kanter er Herdla et av områdene den liker seg. Der sprer den seg i en bakkehelling som lyser gult og dufter fantastisk! Vi kan ha den i hagen, og det har jo mange, og vi nyter når denne slektingen av kusymre kommer tidlig om våren.

Navnet har den fått fordi den ligner et gammeldags nøkkelknippe. Sagnet forteller at jomfru Maria en gang mistet nøkkelen til himmelporten ned på jorden. Der nøkkelen landet skulle det vokse en nydelig blomst som skulle vise hvor hun kunne finne den igjen. I Sverige heter den St. Peters nycklar – og der er det til og med forbudt å plukke den – og i Danmark heter den St. Peters urt. For den er en urt!

Den var mye brukt i folkemedisin, og er nevnt i Hildegard von Bingens notater. Hun kalte den for Himmelschlüssel, og på 1100-tallet ble den brukt til forstyrrelser i sentralnervesystemet som epilepsi, søvnløshet og svimmelhet. Utvortes ble omslag med uttrekk lagt i ansiktet for å minke misfarging og rynker. Urtete laget av blomstene kan brukes til hårskylle-middel. Håret blir da bløtt, skinnende og velluktende! Den hellige Hildegard anbefalte også urten mot melankoli. I dag er den faktisk klassifisert som handelsvare.

Maria nøkleblom blomstrer i april/mai, og har en søtlig, nydelig duft. De dypgule blomstene henger så vakkert og lyser opp. Vi kan tydelig se for oss et gammeldags nøkkelknippe i blomstene. Insektene elsker deres nektar, så det er

Blomsterprakt i høytidene

En serie om blomster som hører bibelens høytider til, enten fordi vi bruker dem da eller fordi de har navn som forbindes med den høytiden.

en fin plante å ha i hagen. Den liker best tørr og kalkrik jord. I hagen kan du høste bladene til bruk i salater eller fyll i kjøtt. Blomstene kan kandiseres til bruk i desserter og kaker.

NAVN MED FORTELLING: Maria nøkleblom er bare en av flere blomster som er oppkalt etter jomfru Maria – blant annet marikåpe, Maria gullsko og marihånd. Dette kan gi mange gode små historier til en glad forteller.

Fakta

Maria nøkleblom

- En urteplante i nøkleblomfamilien.
- Plantene varierer i størrelse fra 5 til 50 cm, og vokser ofte i skog og langs bekkedar.
- Blomstene kommer i mange farger: hvitt, gult, oransje, rødt, rosa og blållilla, mens bladene danner en rosett ved bakken.
- Nesten alle nøkleblomstartene vokser på den nordlige halvkule, og det er rundt 430 ulike sorter av dem.
- Fem av disse vokser vilt i Norge, og Maria nøkleblom er en av dem.
- En lang rekke foredlede primulaer kom opprinnelig fra de ville artene.

Det nytter å kjempe for rettferdighet!

Med pandemiens grufulle grep har verdens urettferdighet kommet mer tydelig til syne for oss alle. Mens omtrent én av fire mennesker i de rikeste landene har fått vaksine, har kun én av 500 i de fattigste landene fått det livreddende sprøtestikket.

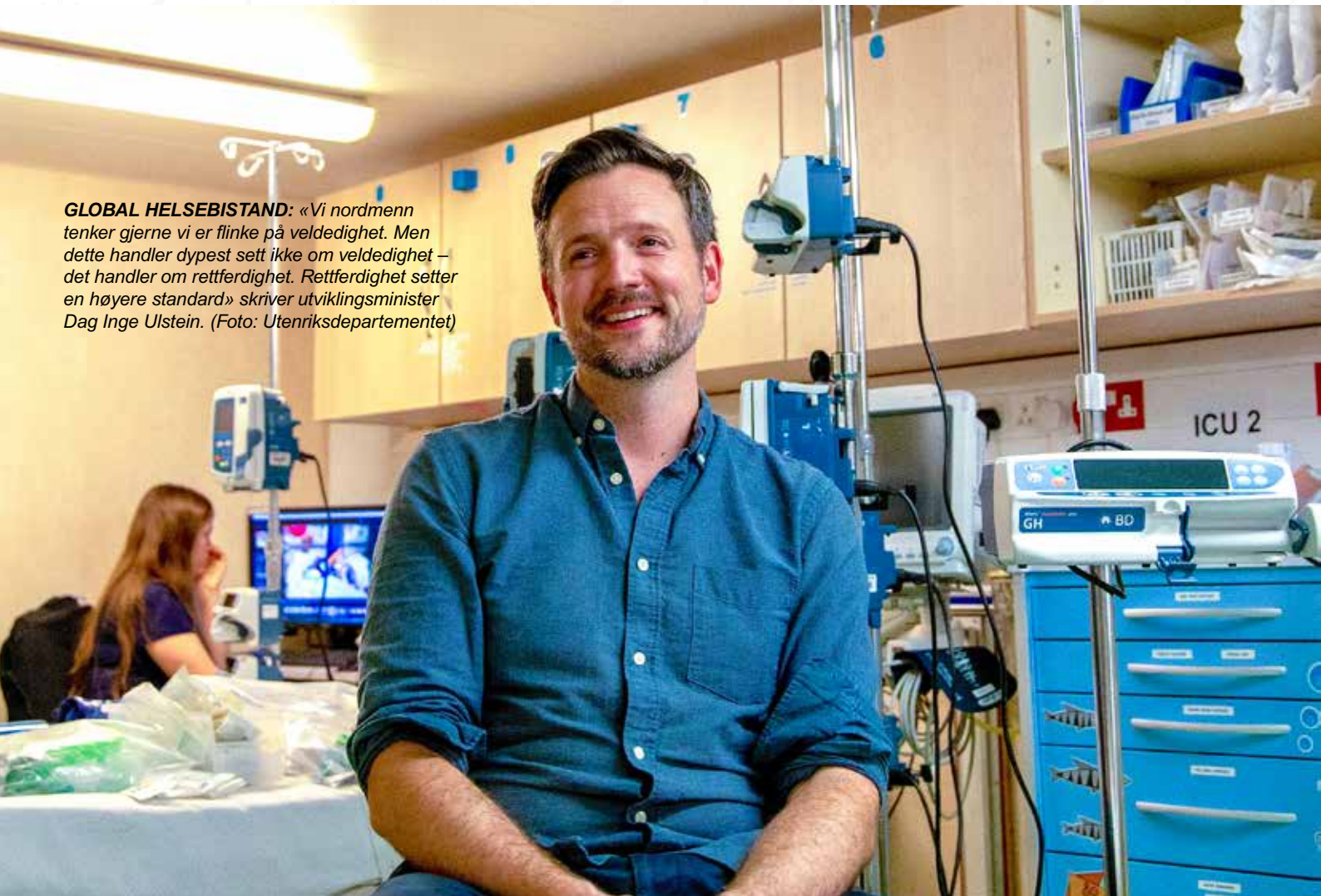
AV UTVIKLINGSMINISTER DAG INGE ULSTEIN

Han eg gjer' nokke med det?

Menighetsbladet ønsker å fokusere på miljøspørsmål og rettferdighet – både for mennesker og for jorden vår. Utviklingsminister Dag Inge Ulstein tok utfordringen på strak arm da vi spurte om han kunne bidra med et innlegg.

GLOBAL HELSEBISTAND: «Vi nordmenn tenker gjerne vi er flinke på veldedighet. Men dette handler dypst sett ikke om veldedighet – det handler om rettferdighet. Rettferdighet setter en høyere standard» skriver utviklingsminister Dag Inge Ulstein. (Foto: Utenriksdepartementet)

Sammen med Sør-Afrika har Norge tatt på seg å lede det internasjonale samarbeidet for å bekjempe covid-19. Samarbeidet heter ACT Accelerator og er det viktigste globale tiltaket for mobilisering av ressurser for mer likeverdig tilgang til vaksiner, medisiner og testutstyr.

Den mest kjente delen av samarbeidet kalles Covax, og er koordinert av vaksinealliansen Gavi, CEPI og Verdens helseorganisasjon. Covax er samarbeidet vårt for å sikre vaksiner til alle land, også til de som ikke har mulighet til å finansiere dette på egenhånd.

Dette samarbeidet har allerede ført til utrulling av over 45 millioner vaksinedoser i en rekke lav- og mellominntektsland. Hadde det ikke vært for Covax, ville skjevfordelingen av vaksiner vært mye verre. De siste ukene er det rullet ut vaksiner til sårbare eldre og helsearbeidere i land som Malawi, Sør-Sudan og Rwanda.

RETTFERDIG VAKSINEFORDELING

«Jag etter rettferd» skriver Paulus (2. Timoteus 2:22). Vaksinefordelingen i verden er langt fra rettferdig. Men arbeidet for å skape en mer rettferdig fordeling nytter!

Det er i det hele tatt ganske utrolig hvor raskt vi har fått tilgang på vaksiner mot en helt ny sykdom. Men det som er minst like viktig er at det heller aldri har gått så kort tid fra vaksiner er kommet til rike land, til at de samme vaksinene rulles ut i lavinntektsland. Vanligvis tar det mange år.

Gjennom vaksinesamarbeidet Covax har vi mål om å sikre 1,3 milliarder vaksinedoser til lav- og mellominntektsland i løpet av året. Norge bidrar med 1,3 millioner kroner til arbeidet, som tilsvarer omtrent 25 millioner vaksinedoser. Totalt bidrar Norge med omtrent 12 milliarder til det internasjonale pandemiarbeidet.

Skal vi komme tilbake til normalen blir det like viktig å sikre vaksiner til bestemoren i Malawi som tanten din på Osterøy.

Å sikre rettferdig fordeling er ikke bare bra for de fattigste, men også helt nødvendig for at vi skal klare å bekjempe pandemien og få en slutt på den. Ekspertene advarer om faren for at viruset kan bli resistent mot vaksiner dersom det spres fritt i store deler av verden og nye mutasjoner av viruset oppstår. Du har sikkert hørt noen si at «ingen er trygge før alle er trygge». Det er ikke bare flotte ord, men en brutal realitet.

EN DOBLING AV SULT OG FATTIGDOM

Pandemien har ikke bare ført til at mange blir syke og at mange dør. Pandemien har også ført til en stor økning i sult og fattigdom. Antall mennesker som sulter har omtrent doblet seg fra 130 millioner til 270 millioner mennesker. Denne kunnskapen krever handling. Den krever et verdivalg: Å la være å bry seg – som alltid er galt – eller å gi av egen overflod til de som er i nød – som er evig rett.

Vi nordmenn tenker gjerne vi er flinke på veldedighet. Men dette handler dypest sett ikke om veldedighet – det handler om rettferdighet. Rettferdighet setter en høyere standard.

Den sykdom, nød og fattigdom som utspiller seg i Afrika sør for Sahara, i Syria, Nepal og Myanmar setter i realiteten et

stort spørsmålstegn ved Vestens ord om likeverd. Derfor er det avgjørende at Norge og andre rike land ikke kutter i bistanden. Selv om vi selv er rammet av pandemien, er det også denne gangen de mest sårbare i de fattigste landene som er aller hardest rammet.

Norge har en lang tradisjon for å være ledende innenfor global helsebistand. Nordmenn som Gro Harlem Brundtland, Tore Godal og Dagfinn Høybråten har alle vært helt sentrale i dette arbeidet. Noe av det viktigste Norge har bidratt med er opprettelsen og finansiering av vaksinealliansen GAVI. Siden 2000 har GAVI bidratt til å vaksinere 822 millioner barn. Over 14 millioner dødsfall er forhindret. Det nytter!

I en verden rammet av pandemi er GAVIs rolle blitt enda mer sentral. I samarbeid med andre aktører og UNICEF på bakken i de fattigste landene, vil det fremover ruller ut vaksiner i mange av de fattigste landene. Det bidrar til at verden blir tryggere – og mer rettferdig!

Skal vi komme tilbake til normalen blir det like viktig å sikre vaksiner til bestemoren i Malawi som tanten din på Osterøy.

Kjære leser!

Takk for at du leser menighetsbladet. Særlig takk også til dere som gir økonomisk støtte til bladet. Gavene sikrer bladutgivelsene, der mange nedlegger mye ulønnet innsats for å gi best mulig leseropplevelse.

Det siste året har vi hatt økte utgifter og reduserte inntekter på grunn av Covid-19. Samtidig opplever vi at bladet bidrar til å opprettholde kontakten med kirken.

Det har kommet noen spørsmål om skattefradrag. Det gis ikke skattefradrag for gaver til menighetsbladet.

Vi håper at du har glede og nytte av bladet, og takker hjertelig for ditt bidrag.

Vennlig hilsen Bjarte Flaten
Styreleder for menighetsbladene i Åsane prosti

Illustrasjonsfoto

Ikke alle barn gleder seg til ferien

Gi en trygg ferieopplevelse til familier som har det vanskelig

SMS BK FERIER til 13130 (200 kr),
VIPPS en gave til 13130 eller
gi på konto **3201 52 74165**

Konf+: Et tilrettelagt konfirmantopplegg

Konf+ er et tilbud som er spesielt tilrettelagt for konfirmanter med en utviklingshemming, eventuelt kombinert med ulike fysiske funksjonshemninger.

TEKST: ERIK RODAL • FOTO: CLAUD ARNE WILHELMSSEN

Dette er en del av arbeidet for inkluderende kirkeliv som pågår i Bjørgvin bispedømme, der målet er å bevisstgjøre menighetene til å være åpne og inkluderende, også i møte med mennesker som har fysiske, psykiske eller kognitive utfordringer.

Kirken har et spesielt ansvar for å ha et konfirmanttilbud som favner alle døpte. For en del konfirmanter bestemte en seg for at det best kan gjøres gjennom et opplegg som Konf+. Dette er lagt til Åsane kirke, der gjennomsnittlig 7-9 konfirmanter har fulgt opplegget hvert år.

Et konfirmantopplegg i skoletiden

Konf+ er lagt til skoletiden annen hver tirsdag mellom kl. 9.30 og 10.30, og konfirmanter kommer med taxi til kirken fra de ulike skolene, sammen med assistentene sine fra skolen.

Dette gjør det også mulig at elever som kjenner hverandre godt fra skolen kan få være konfirmanter sammen, selv om de tilhører forskjellige menigheter. Og at de også kan være sammen med assistenter de kjenner fra skolen, noe som for en del er avgjørende.

Prest og kateket har ansvaret for samværene. Organist og fotograf deltar også, samt assistentene fra skolene. Normalt er det derfor flere voksne enn konfirmanter på et konfirmant-samvær. Bildene fotografen tar blir brukt i en konfirmantperm som blir laget i løpet av året, og som til slutt blir konfirmanternes konfirmantbok.

Konfirmantsamvær som gudstjeneste

Vi har i Konf+ en gruppe konfirmanter som synes det er både trygt og kjekt å gjøre ting de har gjort før. Det er også en mye

FORBØNN: Konfirmanten Eirik blir bedt for.

TENNER LYS: Nkomba, Eirik og Thea samles rundt lysgloben.

DÅPSPÅMINNELSE: Eirik heller i vann mens Thea bærer frem «dåpsbarnet». Til høyre: Erik Rodal.

INGANGSPROSESJON: Fremst i prosesjonen går Eirik, Leona og Thea, med prest Rolf Rasmussen hakk i hæll.

LEVENDEGJØR BIBELFORTELLINGENE: Leona, Thea og Eirik som innbyggere i Jeriko i en dramatisering av Jesu møte med Sakkeus.

større forskjell på funksjonsnivå mellom de ulike konfirmandene enn i et vanlig konfirmandkull. Konfirmantsamværene til Konf+ har derfor vært lagt opp som en gudstjeneste. Allerede fra første dag har konfirmandene gått i konfirmandkappe, så de blir gode på å feire konfirmasjonsgudstjeneste – noe som de har glede og nytte av både på konfirmasjonsdagen og senere i livet.

Gudstjenesten i Konf+ inneholder blant annet prosesjon, dåpspåminning, lystenning og nattverd. I tillegg har vi gjerne med en fortelling fra Jesu liv. Det er et konfirmandopplegg som søker å gi kjennskap til kristen tro og liv gjennom opplevelse og erfaring. Alle kan delta uansett funksjonsnivå. Slik bæres Konf+ oppe av et ønske om å være kirke for alle sine konfirmanter. En kirke som har som mål om at alle dens konfirmanter kan få ha en god konfirmandtid, og få oppleve den festdagen konfirmasjonsdagen er for konfirmand og familie.

Tro er å feire gudstjeneste sammen

De siste 14 årene har Konf+ vært drevet av Åsane-prest Rolf Rasmussen og kateket Erik Rodal. Fra høsten av er det andre som skal ha gleden av det. Vi to har gjennom disse 14 årene feiret rundt 230 gudstjenester sammen med over 130 konfirmanter.

Bare ved å være der har våre konfirmanter minnet oss på at det gode liv ikke er å være enestående, men å få leve mellom medmennesker som bryr seg om deg, aksepterer deg og vil være venner med deg. Å få høre «jeg er glad i deg», slik Preben sa til meg hver gang vi møttes. Så mye mer sa Preben ikke, men trenger vi å høre så mye mer?

Våre konfirmanter har også minnet oss om at vår tro ikke er en tanke eller en mening inne i vårt hode. Tro er ikke først og fremst ord, men akkurat det å få lov til å feire gudstjeneste sammen.

Så vet Rolf og jeg at billetten til denne festen fikk vi som gave den dagen vi ble døpt. Og vi vet også at om vi får den gratis, så kostet den Gud mye. Men våre konfirmanter lærer oss å bruke den slik den skal brukes, nemlig med største selvfølgelighet.

NATTVERD: Kevin dypper nattverdsbrødet.

LYTTER TIL KLOKESLAGENE: Etter at velsignelsen er lyst, ringes det i kirkeklokken med tre ganger tre slag.

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina

v/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd. kl.12-14.00
v/Lærerhøgskolen på Breistein, Olav Bjordalsvei 43

Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk

Kontaktperson: 99 64 24 70 • www.thk.no

Åsane Senter • Sletten Senter

Alltid en anledning!

TOPPE BLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

www.eidsvaagauto.no – Følg oss på Facebook

EIDSVÅG AUTO AS

Aut. bilverksted • Karrosseri
Lakkeringsverksted
Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

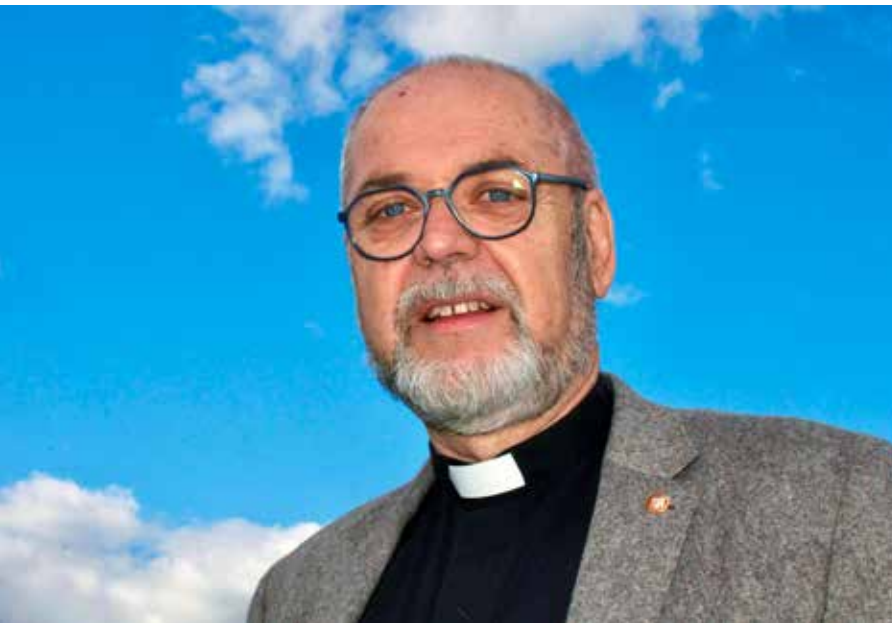
MCA
CAR SERVICE
GODKJENT
VERKSTED

Tlf. 55 25 10 20

– Åsane er eit godt prosti å jobbe i

Når dette intervjuet kjem på trykk, har Øystein Skauge allereie rydda kontoret sitt, etter å ha site som prost i Åsane sidan 2011. – Det har vore vanskelege ting undervegs, men me har greidd å leggja det bak oss, starta på nytt og gått vidare, seier han.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

EIN SALME OM HÅP: Avskilsgudstenesta i Åsane blei avslutta med å syngje Evind Skeie sin salme «Jeg tror på jordens forvandling» – etter ynskje frå Øystein Skauge. – Den handlar både om eit kristent håp om det evige livet, og om eit politisk håp om at jorda skal fornyast, seier han.

Måndag 31. mai hadde Øystein Skauge siste arbeidsdag på kontoret i Åsane kyrkje, og 1. juni vart han pensjonist – på dagen ti år etter at han byrja si teneste som prost i Åsane.

– Eg har vore prest i snart 42 år, og har heile tida visst at denne dagen skulle koma. Så eg har hatt god tid til å førebu meg, og har eit ganske usentimentalt forhold til det, seier 68-åringen.

– Men du skal vel ha litt vikaroppdrag?

– Eg håpar det. Eg har allereie hatt følehorn ute med tanke på vikariat utpå hausten ein gong. Men det får me sjå – eg håpar at helsa held og at det ligg til rette for det – men det blir nok på andre vilkår enn dei eg har i dag.

– Du er òg aktiv med din eigen blogg (skaugeblogg.blogspot.com). Er dette noko du vil fortsetje med?

– Ja, det kan godt hende det kan bli ein del i dei komande åra. På bloggen legg eg ut preiker som eg har halde, og det kjem eg nok til å fortsetje med.

58 ÅR PÅ STADION

– Når nokon går av for aldersgrensa, spør ein gjerne om kva ein skal bruke tida til. Skal du pusse opp hytta, prioritere samvær med barnebarn – eller kanskje pusle med frimerkesamlinga?

– Frimerkesamlinga mi er nok ganske så beskjeden. Nei, eg veit ikkje. Eg likar å jobbe med foto og lage fotobøker – slike ting. Kanskje reise litt, eller lese litt fleire bøker enn det har vore tid til dei siste åra. Eg får sjå. Gå på fotballkampar, og sjå fotball på fjernsynet.

– Du er fotballinteressert?

– Ja, gjett om. På ei gjennomsnittleg helg ser eg gjerne frå to til fem kampar på fjernsyn. Dei siste 20 åra har eg hatt partoutkort på Stadion, og sett alle kampar der – pluss treningskampar. I tillegg har eg sett opptak på fjernsyn etterpå. Eg har òg sett mange av kampene Åsane har spela – anten live eller på fjernsyn.

– Korleis er det å fylgje Brann då?

– Det har vore ei glede og ei lidning. No har eg gått på Stadion i 58 år, så det har vore mykje opp og ned. Men eg sluttar aldri å gå der. Det er eitt eller anna med det spelet som er heilt genialt. Det er all

utryggleiken. I den eine augneblinken kan laget vere høgt oppe, i den neste langt nede. Det er utruleg fascinerande.

– Eg er ikkje fotballinteressert, men det er jo moro å sjå desse brasilianske spelarane – som nærast er tryllekunstnarar på banen, seier eg.

– Ja, og nett no er det jo Erling Braut Haaland som er ein av dei største tryllekunstnarane. Eg var på Stadion då han slo gjennom. Då spela han for Molde, og skåra fire mål på den første halvtimen. På det siste målet sat eg berre og lo.

Haaland spelar no for Dortmund, men det er snakk om at han skal vidaresejast.

– Det vert antyda over ein milliard i overgangssum, så i augneblinken er han sannsynlegvis verdas dyraste fotballspelar.

EIT OMFLAKKANDE PRESTELIV

Den sterkt fotballinteresserte prosten er fødd og oppvaksen i Lindås, og bur no i Knarvik. Han blei ordinert i desember 1979, og hadde si første teneste i Bodø som kretssekretær for Det norske lutherske Indremisjonsselskap (no Normisjon). Etter halvtanna år der blei han innkalla til militærtjeneste, som han avtente som feltprest på Andøya.

Prestetenesta hans har vore noko omflakkande. Sommaren 1982 kom han til Eidsvåg kyrkjelyd som den første kapellanen i den nye kyrkja der. Ferda gjekk så vidare til Meløy på Helgeland (1986-1992), deretter Gaular kommune (no ein del av Førde kommune) fram til 2002, og til slutt ni år på Askøy – før han i 2011 blei tilsett som prost i Åsane.

– Åsane er eit godt prosti å jobbe i, med veldig mykje gledeleg som skjer. Folk sluttar opp om gudstenestene, og her er mange flotte sokneråd, stabar og medarbeidarar som gjer ein kjempejobb, seier han.

– I augneblinken er det også få konflikhtar. Det har vore vanskelege ting, men me har greidd å leggja det bak oss, starta på nytt og gått vidare.

KULDE- OG KULTURSJOKK I KAUTOKEINO

– Du har gjort teneste på svært ulike stader i Noreg. Korleis har du opplevd oppslutninga om kyrkja i dei ulike landsdelane?

– Den er veldig ulik, men det eg ikkje har sagt var at eg hadde permisjon frå stillinga i Gaular i eit halvt år for å vere i Kautokeino. Det var nok den mest spesielle tenesta eg har hatt i heile mi prestetid. Den samiske kulturen var totalt dominerande der oppe.

– Du måtte ha med tolk då?

– Ja, og han var med meg alle stader der eg ferdast. Kvar gong eg stod på ein preikestol, så var tolken ved sida mi. Det var veldig interessant, veldig spesielt, veldig lærerikt – og veldig kaldt. Gradestokken sank til 52 minusgrader den vinteren, som visstnok var det kaldaste det hadde vore på hundre år der oppe.

– I tillegg til kuldesjokk så var del og eit kultursjokk?

– Ja, langt på veg, men eg trur at eg takla det rimeleg greit. Eg var der eit halvt år – frå 1. januar til 1. juli 1999. Det var ei kjempestor krise der, med ein prest som blei avsett.

Den dåverande soknepresten blei avsett etter at han i 1997 brukte kyrkja i Kautokeino til å vigse Børre Knudsen til «biskop av Strandebarm prosti av Den norske kirke i eksil».

– Du måtte steppa inn?

– Ja, dei ville ha ein prest som ikkje laga spetakkel, seier han og ler.

– Det som skjedde der var ganske ekstremt. Me har kanskje ikkje sett noko liknande i Den norske kyrkja. Medan eg var der, dreiv den avsette soknepresten parallell verksemd i bedehuset, og samla masse folk.

Kautokeino har rundt 3000 innbyggjarar, der dei fleste bur samla i tettstaden. Samstundes er det Noregs største

kommune rekna i areal (9707 km², som er rundt 21 gonger større enn Bergen kommune).

– Det er ein bitteliten by med ei kolossal kyrkjesøking. Dei har sannsynlegvis den beste kyrkjesøkinga i heile Noreg rekna etter folketalet. Så det var ei valdsam tragedie at dette blei splitta. Spliden gjekk tvers gjennom heile samfunnet. Det er vanskeleg å tru alt som skjedde.

DEN GYLDNE MIDDELVEG

– Også Den norske kyrkja har hatt ei potensielt kyrkjesplittande sak gjennom dei siste ti åra. Korleis har Kyrkjemøtets vedtak om vigsling av likekjøna påverka di verksemd som prost?

– Ikkje i vesentleg stor grad, vil eg sei. Mi innstilling, eller min posisjon, har vore såpass i midten at eg har kunna sjå til begge sider, utan at det har gått laus på mitt samvit.

– Det ligg vel også i vedtaket frå Kyrkjemøtet – at ein skal kunna leva godt med begge syn på homofilt samliv?

– Ja, men samstundes ser eg – særleg det siste året – at gamal urett som er blitt gjort mot til dømes kvinner, no blir løna med ny urett mot konservative. Mange konservative prestar opplever nesten yrkesforbod.

– Ikkje i Åsane prosti, vel?

– Nei, ikkje i augneblinken, men det kan skje kva dag som helst. Det ein kan risikera er at solide folk ikkje vil få jobb, rett og slett. Det er eg ikkje begeistra for. Me har òg sett at bispedømet har skjerpa tonen i møte med dei som har eit konservativt syn. Det er greit å skjerpa tonen, men eg synes at dei har gått over ei grense. Eg meiner at det skal vere plass for både det eine og det andre – og no er det berre for det eine. Då lever ein ikkje godt med begge syna.

– Så rådet ditt er å fylgje «den gyldne middelveg» mellom dei to syna på homofilt samliv?

– Ja. Eg tenkjer at det er grøfter på begge sider av vegen. Me var lenge i den eine grøfta, men no er me på veg til å hamne i den andre.

Avskilsgudstenester for Øystein Skaug blei haldne i Eidsvåg kyrke søndag 23. mai (pinsedag) og i Åsane kyrkje søndag 30. mai. Ny prost blir Leif Endre Grutle, som no er prost i Indre Nordmøre prosti. Han tiltrer i midten av august.

Herlige ullklær til hele familien får du på **Janus Kultursenter**, Espeland eller på nett: www.janus.no

Rolfs Matbu og Selskapservice
EIDSVÅG I ÅSANE • 30 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 901 58 960 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/gaver
Barnerett
Familierett
– sambo/ekteskap
Samlivsbrudd
Kjøp/salg fast eiendom
– bolig/hytte

Ny adresse:
Hesthaugvegen 16, 5119 Ulset
(I Skeidar-bygget
v/Åsane Terminal, 1. etg.)

Tlf.: 55 18 86 00/Skype
advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

Åsane DØGNÅPEN
BEGRAVELSESBYRÅ TELEFON
55 18 90 00

OMSORG VED LIVETS SLUTT

WWW.ASANELEGRAVELSE.NO
BLOMSTERBESTILLING 55 19 72 05 | HILDESBLOMSTER.NO
VI LEVERER BLOMSTER FRAKTFRITT TIL
ALLE VÅRE SEREMONIER

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

ARNA
gravferdsbyrå DAHLS

Lakslia 14 (Borgstova), 6250 Indre Arna.
tlf: **55 24 08 08** (24t). arna-gravferdsbyraa.no

Koba Christensen
BEGRAVELSESBYRÅ

131 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?
Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

f Løiten Lys Bergen for mer informasjon.

*Vi holder til på
Åsane Storsenter,
bygg A, 2.etg.*

Løiten Lys
Bergen

www.loiten-lys-bergen.no

BERGEN
GRAVFERDSHJELP

HVORFOR BETALE MER FOR SAMME TJENESTER?

VI HAR FASTPRIS PÅ SEREMONI, SOM INKLUDERER ALT DU TRENGER

DØGNVAKT 55 98 80 00

BERGENGRAVFERDSHJELP.NO
LUNDHAUGEVEIEN 14, 5221 NESTTUN

*Begravelsesbyrået for
byen og distriktet*

Solstrands
Begravelsesbyrå as

www.solstrands.no
post@solstrands.no

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

Medlem av
VIRKE
GRAVFERD

VI TRENGER FRIVILLIGE.
Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg?
Årlig besvarer vi omkring 200 000 henvendelser på telefon og internett, likevel er det en av tre som ikke får svar.

[Les mer og meld din interesse på kirkens-sos.no](http://kirkens-sos.no)

KIRKENS SOS

Å snakke med folk om livet gir mening.

ADVOKATGRUPPEN BERGEN

- Arv/gaver • Familie • Ektepakter • Samliv
- Kontrakter • Kjøp/salg • Trafikk- og transportrett.

15 prosent rabatt til nye klienter fra Arna, Åsane og Osterøy! Hjemmebesøk mulig.

Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen • Telefon: 920 41950
E-post: bernhard.hauge@agbergen.no • www.agbergen.no

JC INTERIØR

Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhusveien 55, 5131 Nyborg
Tlf. 55 53 98 40
www.jcinterior.no

Besøk en av Norges største shop in shop

LENE BIERRE DESIGN

En annonse i menighetsbladet når de fleste husstander i Osterøy, Biskopshavn og bydelene Åsane og Arna.

For annonsering -
kontakt **Torill Hatlebrekke Husebø** på
M: 99550787
epost: thh@bkkfiber.no

DIAKON PÅ GRAN CANARIA: – Noen ganger trenger vi alle råd og veiledning, andre ganger trenger noen av oss mat, klær, en klem eller hjelp til å prøve å få livet inn på et godt spor, sier Hanne Marie Engdal. (Foto: Mette Brandt)

Diakoni og pandemi?

– Vi må ikke gjøre det så innviklet å være et medmenneske, mener Hanne Marie Engdal, som jobber som diakon ved Sjømannskirken på Gran Canaria.

TEKST: INGE MØRLAND

Diakoni defineres ofte som kirkens omsorgstjeneste. Det handler om å møte alle mennesker der de er i livet med nestekjærlighet, respekt og likeverd. Arbeidshverdagen for mange diakoner har hatt mange utfordringer det siste året, ikke minst med det å kunne treffes fysisk.

– Men enten jeg møter én eller ti, så er det jo selve møtet som er viktig. Jeg får også bedre tid til å være sammen med dem som trenger støtte og hjelp. Dét oppleves veldig godt oppi alt, sier Hanne Marie Engdal, som flyttet til Gran Canaria i fjor etter å ha jobbet i 15 år som diakon i Norge.

RUS, PSYKIATRI OG OMSORGSSVIKT

– Er det stor forskjell på være diakon i Spania sammenlignet med Norge?

– Ja, egentlig. I Norge er det et helt opplegg for alle eventualiteter av det mennesker sliter med. Det finnes selvsagt et spansk helsevesen her, men ting blir ofte mye mer komplisert når man er i utlandet, med andre regler og ulike rettigheter. Språkbarrieren er også et hinder for mange til å kunne nyttiggjøre seg av de lokale hjelpetiltakene, sier hun..

Folk trenger likevel den samme omsorgen uansett hvor de er i verden. Det folk sliter med hjemme, sliter folk med ute også. Det er sorg, rus, ensomhet, sykdom og utenforskap.

– De tyngste og mest komplekse sakene vi blir involvert i har sammenheng med rus, psykiatri og omsorgssvikt. Små barn som opplever omsorgssvikt i et fremmed land gjør spesielt inntrykk på meg, sier hun.

– Det er ille i Norge også, men her har de ofte ikke noe nettverk, bortsett fra Sjømannskirken. Det er tøft, sier hun, og

legger til at Sjømannskirken har kompetanse på å møte mennesker i vanskelige livssituasjoner, i sjelesorg og sorgarbeid. I tillegg til et godt samarbeid med andre hjelpeinstanser.

VÆR ET MEDMENNESKE

– Hva er ditt beste tips til hvordan vi kan leve litt mer, hva skal jeg si, diakonalt i hverdagen?

– Ikke sett deg selv i sentrum, og prøv å se ting ut fra perspektivet til det mennesket du treffer, svarer hun.

– Vi må ikke gjøre det så innviklet å være et medmenneske. Forskning viser at noe av det viktigste for oss mennesker er å bli sett og hørt. Ingen av oss er perfekte, vi har alle våre feil og mangler, men vi kan likevel være der for hverandre og skape gode fellesskap. Du kan jo sjelden gjøre noe galt hvis du gir noen et smil, et klapp på skulderen eller ringer og spør noen om hvordan de har det.

Intervjuet er en forkortet versjon av en reportasje som stod i Sjømannskirkens magasin *Hjem* nr. 1/21

Fakta

Sjømannskirken

- Selvstendig og frivillig organisasjon for nordmenn i utlandet.
- Gir omsorg, trygghet og fellesskap til nordmenn i utlandet.
- 28 kirker over hele verden.
- Mer enn 20 omreisende medarbeidere med hele verden som nedslagsfelt.
- Er til for alle nordmenn uansett livssyn og bakgrunn.
- Mer informasjon: sjomannskirken.no

Meninger

UFORGJENGELIG MATERIALE: «Man kan slite ut en bibel, forkynnelse kan gå inn det ene øret og ut det andre; man kan høre, og likevel ikke ha hørt noe. Men Guds ord blir alltid stående fast» skriver Tor D Hanson. Illustrasjon: Gutenbergs bibel ble trykket i 1455, og er et praktverk på bortimot 1300 store foliosider fordelt på to bind. 49 kopier har overlevd tidens tann. Utgaven på bildet eies av det offentlige biblioteket i New York. (Foto: Wikimedia Commons)

Ö

Det landet, det folket og det mennesket som har hørt Guds ord, men som har sluttet å gi akt på det, går glipp av noe meget viktig. Det dreier seg om liv og død.

TEKST: TOR D HANSON

«Guds ord det er vårt arvegods, det våre barns skal være» synger vi i Grundtvigs Luther-inspirerte salme fra 1817. Blant alt arvegods er det noe dårlig som kan skrapes, noe vi ikke trenger som kan selges, noe bra som kan tas vare på og brukes, og noe edelt og verdifullt som må vernes om, behandles med andakt, og bringes videre til kommende generasjoner. Man kvitter seg ikke med arvesølv, det vet alle.

Når det gjelder Guds ord, er dette i en helt spesiell og eksklusiv kategori. Det er så absolutt et arvesølv, men også en bruksgjenstand til daglig bruk. Det unike ved Guds ord er at det aldri slites ut, for det er av edelt og uforgjengelig materiale. Man kan slite ut en bibel, forkynnelse kan gå inn det ene øret og ut det andre; man kan høre, og likevel ikke ha hørt noe. Men Guds ord blir alltid stående fast.

Salmisten (Davidssalme 138) lovpriser Gud og synger: «Du har gjort ditt navn og ditt ord større enn alt». Så fortsetter han: «Du svarte meg den dagen jeg ropte, du fylte meg med styrke». Profeten Jesaja gir budskap fra Gud: «Slik er mitt ord som går ut av min munn: Det vender ikke tomt tilbake til

meg, men gjør det jeg vil og fullfører det jeg sender det til» (Jes. 55:11).

Det landet, det folket og det mennesket som har hørt Guds ord, men som har sluttet å gi akt på det, går glipp av noe meget viktig. Det dreier seg om liv og død. Jesu kjødelige bror Jakob sa: «For den som hører Ordet, men ikke gjør det Ordet sier, ligner en mann som ser på ansiktet sitt i et speil. Han ser på det, går sin vei og glemmer straks hvordan han så ut. Men den som ser inn i frihetens fullkomne lov og fortsetter med det, blir ikke en glemsom hører, men en gjerningens gjører. Et slikt menneske skal være lykkelig i sin gjerning» (Jak. 1:23).

De som interesserer seg for kirkestatistikk, har merket at oppslutningen om Den norske kirke blant de yngre og middelaldrende generasjonene er nedadgående. Dette gir seg også utslag i dåpstillene. Dåpen er det formelle kriterium for medlemskap i kirken, og på landsbasis nærmer andelen av de yngste medlemmene (0 til 4 år) seg 50 prosent av befolkningen. En årsak til dette er riktignok at innvandrere etter hvert utgjør en ikke ubetydelig andel. Disse tilhører stort sett andre kirkesamfunn eller trosretninger.

Noen vil tolke de synkende medlemstillene og den

skrumpende gruppe av aktivt engasjerte som tegn på en kirke i krise. Det kan hende. Men man skal vite at i hele den vestlige kultur foregår det en såkalt sekularisering eller verdsliggjøring. Dette er enkeltmenneskets, kulturens og samfunnslivets frigjøring fra tradisjonelle religiøse autoriteter og normer som opplevdes hemmende for livsutfoldelsen.

*Jeg tror det aldri er for sent å vende om.
Men man må bli klar over hva som står på spill.*

Men enkeltmennesket er nødvendigvis ikke blitt mindre religiøst av den grunn. Det er bare blitt religiøst på en annen måte, kanskje uten selv å ha lagt merke til det. Frigjøringen har bare ført til binding under andre mindre tydelige og mer skjulte autoriteter. Derfor trengs det en oppvåkning. Enkeltmennesket må se hvor det er på vei, og hva det kan ha tapt, slik at nødvendig kursendring kan foretas.

Enkelte vil hevde at dette er for sent. Kirken, både Den norske og frimenighetene, må innse at de nå representerer en minoritetskultur i samfunnet, sier de. Jeg tror det aldri er for sent å vende om. Men man må bli klar over hva som står på spill.

«Den lille bibel» (Joh. 3:16) er et bibelvers jeg vil tenke alle mennesker fra skolealder og oppover kjenner til enten man regner seg som ateist, agnostiker eller troende. De aller fleste prester siterer dette verset i forbindelse med dåp i kirken: «For så høyt har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv». Det er akkurat dette med evig liv og døden som er så spesielt med kristendommen. Det gjelder om å få tak på dette.

Vi finner en direkte linje fra «den lille bibel» til et kanskje litt mindre kjent avsnitt noe lenger bak i Bibelen: «Gud ville føre mange barn til herlighet (...) Da måtte han la frelsens opphavs mann nå fullendelsen gjennom lidelser. Siden barna er av kjøtt og blod, måtte også han fullt ut bli som dem. Slik skulle han ved sin død gjøre ende på ham som har dødens makt, det er djevelen, og befri dem som av frykt for døden var i slaveri gjennom hele livet» (Heb. 2:10, 14-15)

Dette betyr ikke at de som tror på Jesus aldri vil være redd for den fysiske døden, eller alle farer og smertelige døds-krefter som omgir oss hele tiden. Naturen kjemper mot fysisk død; det er en innebygget refleks i alt som lever. Jesus kom selv i dødsangst i timene før han ble arrestert.

Det er to andre grunner til at mennesker kan være redd for døden. For det første, mange mennesker er redd for døden, mer eller mindre bevisst, fordi de ikke tror at det er noe etter døden. Derfor gjelder det å utnytte livet mens man har det, leve livet, og gjøre alt for å forlenge det.

Kutter man ut tanken på en gud og en skaper, føler man seg friere, men man kan da lettere henfalle til selvopptatt nytelse i det man hele tiden skyver døden foran seg, lengst mulig ut i horisonten. Så ender man kanskje opp som slave under egen selvdrykkelse uten å være klar over det.

For det andre, noen mennesker er redd for døden, temmelig bevisst, ikke fordi de tror det ikke er noe etter døden, men heller at de frykter det vil være alt for mye der av ubehagelige ting, og til slutt en endelig dom over jordelivet med uforanderlige og evige konsekvenser.

Jesu lidelse, død og fysiske oppstandelse frigjør mennesker fra disse former for dødsfrykt. De i den første kategorien får nytt mot, og ser at det er noe høyere enn dem selv å leve for når de bøyer kne, vender om og får høre Jesu ord: «Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve om han enn dør. Og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø» (Joh. 11:25-26).

De i den andre kategorien vil også fatte nytt mot når de vender om til Jesus og får høre: «Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som hører mitt ord og tror på ham som har sendt meg, har evig liv og kommer ikke for dommen, men er gått over fra døden til livet» (Joh. 5,24).

Så er det da viktig at vi som nasjon, folk, og enkeltmennesker tar vare på arvesølv, for som salmisten sa om Gud: «Du har gjort ditt navn og ditt ord større enn alt».

I ÅSANE KIRKE

Babysang for de minste

› Mandag og torsdag kl 12.00

Kom og bli med på babysang i det flotte kirkerommet i Åsane kirke! Sammen synger vi velkjente barne-sanger og regler. Sangene gjør vi levende ved hjelp av bevegelser og sansestimulering.

Aktiviteter for de større

› Løvegjengen (4-åring)	› Leker og materiell
› Førskolegruppe	› Lekerom og gymrom
› Formingsaktiviteter	› Snekkerbod

Andre aktiviteter og fellesarrangementer

› Felles samlingsstund	› Åpne familiedager
› Karneval og julefest	› Internasjonal dag
› Turdager/utflukter	› Babymassasjekurs

Mer informasjon?

Se vår facebookside «Stjernen åpen barnehage», Instagram-konto stjernaapenbarnehage eller hjemmesiden til Åsane menighet. Her finner du info om hva som skjer i tiden som kommer. Har du spørsmål? Kontakt styrer Kate E.Bølstad på kb287@kirken.no eller 917 24 471. *Hjertelig velkommen!*

www.aasanemenighet.no

GRATIS TRANSPORT FOR MENNESKER I EN SÅRBAR FASE: Ønsketransporten Vestland ble etablert i fjor, og administreres av et lokalt råd bestående av (fra venstre) Anne Marte Haukeland Ringheim, Jon-Kenneth Heltne, Trygve Hillestad, Åsmund Lavik og Idar Sunde. (Foto Mariann S. Hillestad)

Rullende livsglede til syke

Ønsketransporten er en ideell organisasjon med frivillige, faglig kvalifiserte ildsjeler som på dugnad ønsker å bidra til økt livskvalitet og livsglede for mennesker i en sårbar fase i livet.

TEKST: MAGNE FONN HAFSKOR

Organisasjonens tilbud går ut til mennesker med svært alvorlig, livstruende og invalidiserende sykdom, mennesker i en palliativ fase eller mennesker med en sterkt nedsatt funksjonsevne. De tilrettelegger transport og nødvendig bistand slik at den enkelte kan oppnå deltakelse der det ellers ikke ville være mulig grunnet manglende offentlig tilbud.

Et typisk oppdrag kan være å delta i bryllup, gravferd, jubileum og andre viktige anledninger, å få oppleve en fotballkamp eller konsert, eller å dra til et sted som har stor betydning. Hvis mulig kan de også bidra med å transportere «ønsket» til en person som ikke kan transporteres til sitt ønske.

En kreftsyk jente (15) fikk ta farvel med favoritthesten, en ALS-pasient fikk oppfylt sitt ønske om en tur til «Pyttane» på Liafjellet på Sotra, mens en eldre sengeliggende dame ble transportert fra et sykehjem til et sykehus for å ta et siste farvel med sin ektemann.

Oppdragene gjennomføres etter medisinsk og helsefaglig vurdering, og i samråd med et eventuelt medisinsk behandlingsteam. Ønsketransporten har egen ambulansebil med bære og medisinsk utstyr for å ivareta den enkeltes behov under oppdraget.

Ambulansebilen er kun en av flere ulike transportredskaper, alt avhengig av hvor en person ønsker å bli transportert. De disponerer også spesialbåre for transport utenfor landevei og har avtale med eiere av båter med plass til rullestol. På sikt håper de å få avtale med eier av minibuss med plass til rullestol og med eiere av snøskuter med båreslede og ATV med tilhenger.

Fakta

Ønsketransporten

- Startet på privat initiativ i Rogaland høsten 2017. Er nå operative i Agderfylkene, Innlandet, Rogaland og Vestland, sistnevnte med hovedsete i Bergen.
- Søsterorganisasjoner er Ønskeambulansen i Sverige og Wish Ambulance i Nederland og Israel.
- Ønsketransporten Vestland ble etablert i fjor, og teller nå rundt 60 frivillige. De administreres av et lokalt råd der Trygve Hillestad fra Tertnes er rådsleder og Idar Sunde nestleder.
- All transport er gratis for dem det gjelder. Finansiering av Ønsketransporten i Norge er basert på donasjoner, støttelemskap og bidrag fra legater og private bedrifter.
- GC Rieber-fondene støtter Ønsketransporten Vestland med årlige driftsmidler.
- Støttelemskap kan tegnes på nettsiden onsketransporten.no.
- Forespørsel om oppdrag kan sendes på epost til post@onsketransporten.no eller du kan ringe mobil 90180719.

Konfirmasjoner i høst

Vi vil takke årets konfirmantene for et fint år sammen. Dere har vært fleksible, tålmodige og positive tross koronarestriksjoner. Vi ønsker dere lykke til med konfirmasjonsdagene, som også i år blir flyttet til september. Dere er alltid velkommen til kirken; på gudstjenester, på MILK og på Salhus Ung+.

Lørdag 4. september kl. 10:30:

- Eskil Wara Tellevik
- Jessica Laubscher
- Jonas Bigset Moss
- Jonas Zachariassen
- Leo Alexander Wara Tellevik
- Marie Hjertaker
- Sebastian Bruvik Tempel
- Susanne Amelia Forfod Avendano
- Thomas Finley Ansell
- Tuva Brurås

Lørdag 4. september kl. 13:00:

- Fredrik Andre Mezeth
- Jonas Nikolay Gjellestad
- Leah Eide Hernes
- Linus Borgund
- Live Sofie Hjortland
- Nathalie Khanya Mjelde
- Nicolai Kiil Finsås
- Nora Grini Axe
- Sanne Brandsdal Ramsli
- Silje Eriksen Askeland
- Tuva Tufta Lausund

Søndag 5. september kl. 11:00:

- Bettina Irene Kjærrgård-Rong
- Camilla Emilie Pauline Martinussen Hekland
- Elisabeth Therese Johansen
- Jan-William Sleire
- Lana Steintveit Johnsen

Lørdag 11. september kl. 10:30:

- Arne Knarvik Andresen
- Ellinor Moldøen Blåsternes
- Emil Tellevik Leivestad
- Jonas Monclair Westheim
- Noah Sandal Jonstad
- Sigrid Fauskanger-Lindberg

- Sigurd Reksten
- Sverre Fauskanger-Lindberg
- Thea Veve Lorentsen
- Victoria Torvund

Lørdag 11. september kl. 13:00:

- Julie Tolleshaug-Glenjen
- Jørgen Ones
- Karina Bergersen Haveland
- Kristine Christensen Lindnes
- Marie Bønkel Birkeland
- Marthe Kristin Stenersen
- Nikolai Kalvik Hosøy
- Ragnar Franzen Fosse
- Sanne Andalsvik Ones
- Sophie Revheim Hennø
- Synnøve Elisabet Hårklau-Vik

Søndag 12. september kl. 11:00:

- Adrian Vik Skavøy
- Endre Ystebø Isaksen
- Fabio Antonelli
- Hanna Eide Hægland
- Isak Storlid
- Peter Lund

Gudsteneste i det fri

2. pinsedag møttest Salhus og Åsane menigheter til gudsteneste ved Magnusløa på Rimmaskaret. Rundt 80 fram møtte saman med prestane Jan Kåre Jakobsen og Jon Zimmermann, samt Asbjørn Tuft-Olsen med gitaren laga gudsteneste i dei finaste omgjevnadane for å feire pinse.

Midt i naturen sin vårfest passa det perfekt å feire Den Heilage Ande som gjev liv og kraft. Denne årlege hendinga byr på ei unik samansmelting av bodskap og natur. Om du enno ikkje har opplevd pinsegudsteneste ved Magnusløa, så ønsker vi deg velkomen neste år.

Fisken og stjerna

Er du besøkende i Norges nest største by, så er sannsynligheten stor for at du rusler litt ved Lille Lungegårdsvann, Bergen sentrums stasområde. Et av de prominente byggene du vil se der, er Rasmus Meyers samlinger (reist i 1924, og i dag kjent som Kode 3). På inngangsdøra og over fasadevinduene vil du bli møtt med mengder av stjerner.

AV METTE GILJE

TRE FISKER I DØPEFATET: Fisken er et av de eldste kristne symboler, men den knytter også an til en helt sentral næringsvei for kystbygden Salhus.

Er du besøkende i Norges nest største by, så er sannsynligheten stor for at du rusler litt ved Lille Lungegårdsvann, Bergen sentrums stasområde. Et av de prominente byggene du vil se der, er Rasmus Meyers samlinger (reist i 1924, og i dag kjent som Kode 3). På inngangsdøra og over fasadevinduene vil du bli møtt med mengder av stjerner.

Var han montro noe av ei stjerne, arkitekten som fikk æren av å tegne dette bygget? Etter at han var nyutdannet arkitekt, svarte han ihvertfall slik på spørsmålet om hva han skulle gjøre nå: «Jeg skal bli berømt».

Det lille tettstedet Salhus var opprinnelig en del av strilelandet, langt fra sentrum, og tuftet på århundregamle kystkultur-tradisjoner med fiske, småbruk og handel. Men fra 1859 av utviklet her seg en yrende driftig industrilandsby, sentrert rundt trikotasjefabrikken, et uttrykk for den industrielle revolusjon i Norge.

Og nettopp her i Salhus oppsto et samarbeid mellom arkitekt Ole Landmark og en ambisiøs byggekomite for ny kirke i Storåkerrika. Kirka ble innviet samme år som Kode 3, i 1924. Det er dokumentert at Landmark var en fagperson som ønsket å tegne bygninger i samsvar med terreng og lokale byggeskikker. I tillegg satte han sin ære i å designe ned til den minste interiørdetalj i sine bygg.

Dette ser vi også i Salhus kirke. Inngangsdøra på Salhus kirke (slik den opprinnelig var) hilste deg ikke med stjerner, men med et annet symbolelement – nemlig fisken. Til arkitektens valg av dette symbolet vil jeg knytte tre poeng:

For det første åpnet du faktisk hele kirkebygget med fisken, fordi det var selve dørklinka som rett og slett var formet som en fisk. For det andre gir fisken perfekt mening i forhold til lokalbakgrunnen kirka står i. Nettopp fisket var i århundrer helt sentralt for kystsamfunnet. (Det tredje poenget kommer vi tilbake til).

Inne i Salhus kirke vil du kunne se at det er en annen form som går igjen, blant annet på talerstol, døpefont og flere lamper. Vi er tilbake til stjerna. En kurator opplyste meg om at stjernen er et symbol som mer blir oppfattet som universelt og «kosmisk» enn direkte knyttet til kristendommen. Uansett. Teller du stjerner inne i kirka vår, vil du komme til et tosifret resultat.

STJERNELAMPA I TAKET: Teller du stjerner inne i kirka vår, vil du komme til et tosifret resultat.

Et lite kikk ned i døpefatet av messing, plassert i koret i Salhus kirke, forårsaker en artig gjenkjennelse: her finner du igjen fisken. Bare at denne gangen er det tre av dem. Dermed til mitt tredje poeng, som nevnt over, nemlig at fisken er et av de eldste kristne symboler (opprinnelsen er det greske ordet «ichtys» (fisk), der bokstavene er et akronym for «Iesous Khristos, Theou hyios, soter» (Jesus Kristus, Guds sønn, frelser).

Så er det klart at vi ikke nøyaktig vet arkitektens intensjon med bildebruken. Men en god ting med symboler er at når de en gang er plassert der, så er vi frie til å fabulere rundt dem slik hver enkelt ønsker. I Bibelen står det: «*Eg, Jesus (...) er Davids rotskot og ætt, den klåre morgonstjerna*» (Åp. 22,16). I alle fall er fisken og stjerna bærende elementer i dekoren av Salhus kirke, så mye er sikkert.

Det ble et fruktbart samarbeid mellom en av Bergens stjernearkitekter og Salhusbygdas dyktige lokale håndverkere. Vi vet at en rekke av Salhus kirkes dekorelementer ble laget blant annert i trikotasjefabrikkens eget verksted/smie, og i smia ved ferjekaia. Resultatet, innviet i 1924, ble vår kjære Salhus kirke. I dag, i 2021, står dette bygget der med sin gjennomførte symbolbruk, og kan utfordre og inspirere vår fantasi.

Kilde: Komiteen for jubileumstidskriftet ved 75-årsjubileet: Kirken i Salhus, 1999

Fakta

Salhus Kirke

- Hamre Kirke (Osterøy) var kirkested for Salhus og omegn siden middelalderen.
- Folketallet i Salhus økte kraftig fra 1850 (Salhus Tricotagefabrik ble etablert i 1859).
- Komite for innsamling av midler til nytt kirkebygg ble opprettet. Stor aktivitet. Byggekomiten ble dannet 1919. Disse tok tidlig kontakt med arkitekt Ole Landmark.
- Salhus kirke ble innviet 27. august 1924. Den er bygget som en basilika med apsis (halvsirkelformet romutvidelse med plass for alteret). Kirkeskip med valmet tak. (skal være inspirert av «Smedolalø», oppført i Salhus ca. 1750). Utsmykning på tak: Hane og kule med stjerne. 320 sitteplasser.
- Salhus kirke har 100-årsjubileum i 2024. Fram mot jubileet vil Menighetsbladet bringe stoff om kirkas historie.

Kilder: Kirken i Salhus, utdrag fra Salhus kirkes historie 1924-1999.. Store Norske Leksikon

Bli besøksven!

Å vere besøksven inneber eit besøk annakvar veke, ein god prat og kanskje ein tur ut, gode smil og øyrer som lyttar. Så enkelt kan det gjerast. Ingen byråkrati eller økonomiske begrensingar. Berre eit medmenneske.

TEKST OG FOTO: HELEN TOPPE

Salhus menighet har i mange år hatt ei handfull besøksvenner som trufast gjev av si tid til menneske som av ulike grunnar kjenner på einsemd og isolasjon. Ekteparet Anne-Mari og Alf Iversen er to av desse.

Med rundt 20 års erfaring frå ulike sjømannskyrkjer rundt i verda sit det i ryggmargen deira. Ein stor del av arbeidet deira der var å besøke norske sjømenn om bord på båtar. Av og til var det å vere eit medmenneske for ein sjuk sjømann langt heimifrå. Ofte traff dei kapteinar som kjende på einsemd som einaste nordmann om bord. Alf fortel om ein styrmann som sa det slik: «*Når kjerka kjem om bord, er det som om heimen kjem om bord!*»

Her heime er det nok meir skjult einsemd, trur dei erfarne besøksvenene. I Norge skal Staten ta seg av oss. Men Staten kan ikkje dekke alle behov. Anne-Mari og Alf brenn for at vi som kyrkje og medmenneske skal ta dette ansvaret. – Eg er eigentleg ikkje så utadvendt, så det har kosta meg litt

å bli besøksven. Men det går seg til. Å bli satt pris på, gjer godt. Eg kjenner at dette er rett å gjere, seier Anne-Mari.

Både Anne-Mari og Alf understreker at som besøksven kan vi vere oss sjølve, gje av oss sjølve, vise respekt, lytte til og sjå den andre.

Kan DU tenke deg å bli besøksven? Ønsker du meir informasjon før du bestemmer deg? Ta kontakt med Helen Toppe, diakonimedarbeider i Salhus menighet. Epost: ht263@kirken.no / mobil 46458024.”

GLADE BESØKSVENER: – Å vere besøksven kan absolutt anbefalast. Det er ein fantastisk måte å vere kyrkje på, oppmodar ekteparet Iversen.

Velkommen til gudsteneste!

Gudstenestene blir haldne med atterhald om endring grunna styresmaktenes avgjerder. Sjekk annonsering i avisene og på vår nettside. Alle gudstenester søndagar kl. 11.00 i Salhus kyrkje om ikkje anna er nemnd. D = Dåp, N = Nattverd, S = Sundagsskule. Følg med på kyrkjelydens facebookside og heimeside for oppdateringar.

13.06.2021

Konfirmantgudsteneste ved Thor Haavik.

20.06.2021

N. Sommarfest. Hanne Z. Ølberg.

27.06.2021

D/N. Hovudgudsteneste. Jan Kåre Jakobsen.

04.07.2021

Kl. 19:00. N. Kveldsgudstjeneste. Hanne Z. Ølberg.

18.07.2021

D/N. Hovudgudsteneste. Vikar.

15.08.2021

D/N. Hovudgudsteneste. Hanne Z. Ølberg.

22.08.2021

D/N/S. Hovudgudsteneste. Christian Dossou-Nonvide.

29.08.2021

Konfirmantpresentasjon. Hanne Z. Ølberg.

04.09.2021

Laurdag kl. 10:30. Konfirmasjon Thor Haavik/Hanne Z. Ølberg.

Laurdag kl. 13:00. Konfirmasjon Thor Haavik/Hanne Z. Ølberg.

05.09.2021

Sundag kl. 11:00. Konfirmasjon. Thor Haavik/Hanne Z. Ølberg.

11.09.2021

Laurdag kl. 10:30. Konfirmasjon. Thor Haavik/Christian Dossou-Nonvide.

Laurdag kl. 13:00. Konfirmasjon. Thor Haavik/Christian Dossou-Nonvide.

12.09.2021

Sundag kl. 11:00. Konfirmasjon. Thor Haavik/Christian Dossou-Nonvide.

19.09.2021

D/N/S. Lovsangsgudsteneste. Hanne Z. Ølberg.

26.09.2021

D. Familiegudsteneste. Christian Dossou-Nonvide.

KIRKESKYSS:

Trenger du skyss til kirken? Ta kontakt med administrerende leder Kristi Aadland for mer info, tlf: 55 36 22 40.

BESØKSTJENESTE

Har du lyst å være med i besøks-tjenesten? Er en av dine mye alene? Ta kontakt med administrerende leder Kristi Aadland for mer info..

UTLEIE AV MENIGHETS-SENTERET

Trenger du lokale til dåpsfest, konfirmasjon, minnesamvær eller lignende, så er menighets-senteret en perfekt plass. Velutstyrt kjøkken til 70 personer, nydelig utsikt over Salhusfjorden og gode parkeringsforhold. Ta kontakt med administrerende leder Kristi Aadland, tlf: 55 36 22 40.

KONTORTID

Tirsdag, onsdag og torsdag kl. 9:00-13:00. Unntak kan forekomme.

Sommerkonsert i Salhus kirke

Vi inviterer til sommerkonsert 26. august kl. 20.00. Ta med en venn og nyt en musikalsk sommerkveld med dyktige musikere fra Åsane. Sangsolister: Nina Martinsen, Agnes Elise Bernt Andersen og Camilla Bernt. Konferansier/orgel/flygel: Jan Røshol. Kollekt. Arr. ved Fanasolistene, som hører til Salhus/Åsane.

LIVETS GANG

Døpte

27.02.21: Collin Bognø Haukeland, Storetveit kirke
07.03.21: Olivia Karin Aske Pettersen, Salhus kirke
14.03.21: Borghild Maria Teige Kårstad, Salhus kirke
14.03.21: Sigrid Oline Teige Kårstad, Salhus kirke
14.03.21: Thea Wold Totland, Salhus kirke
21.03.21: Leon Emilian Foss, Åsane kirke
28.03.21: Johannes Dingen Jørgensen, Salhus kirke
28.03.21: Emmeline Kålås Vågenes, Salhus kirke
28.03.21: Sander Hordvik Nilsen, Salhus kirke
28.03.21: Nora Andresen Rolland, Åsane kirke
24.04.21: Alfred Morten Hansen, Salhus kirke
02.05.21: Johannes Aarland, Salhus kirke
02.05.21: Vette Nordnes, Salhus kirke
09.05.21: Oliver Støylen Bergrud, Salhus kirke

09.05.21: Sophia Fredheim Kornberg, Åsane kirke
13.05.21: Nova Johannessen Endal, Salhus kirke
13.05.21: Olivia Jegteberg, Salhus kirke
13.05.21: Pernille Lynngård Dame, Salhus kirke
13.05.21: Oline Blikken Jetmundsen, Salhus kirke
23.05.21: Natalie Vabø Nøse, Salhus kirke
30.05.21: Sara Helle Røslund, Salhus kirke

Vigde

24.04.21: Linda Skålevik og Morten Frank Hansen
29.05.21: Anne Brødreskift og Anders Lindstad

Døde

12.03.21: Karstein Minde, Salhus kirke
12.03.21: Aud Johanne Bengtson, Åsane gamle kirke

19.03.21: Bergljot Hordvik, Åsane gamle kirke
26.03.21: Margit Sævoid, Åsane gamle kirke
30.03.21: Rita Stokke, Åsane gamle kirke
07.04.21: Dag Gunnar Tveit, Salhus kirke
09.04.21: Solveig Morvik, Salhus kirke
09.04.21: Peer Christian Blix, Åsane gamle kirke
13.04.21: Aslaug Åsheim, Arna kyrkje
21.04.21: Anita Sjøthun, Salhus kirke
21.04.21: Astrid Turid Falkanger, Salhus kirke
23.04.21: Solveig Engelin Salbu, Salhus kirke
23.04.21: Edvin Asbjørn Magnesen, Åsane gamle kirke
23.04.21: Jan Martin Markussen, Salhus kirke
27.04.21: Anna Hatlem, Arna kyrkje
07.05.21: Edda Merete Kvalvåg, Salhus kirke
20.05.21: Øivind Berntsen, Eidsvåg kirke
21.05.21: Torbjørn Trageton, Åsane gamle kirke